

Minden rendben a partfürdőn

Lapunkban hírül adtuk, hogy az újszegedi partfürdő az elektromos berendezés meghibásodása miatt leégett az emeletes központi épület. A tűzkár közvetlenül az idény megnyitása után érte a Szegedi Fürdők és Hőforrás Vállalatot, ugyanígy a vendéglátást biztosító földművelésügyi vállalat. Megsemmisült a 2500 férőhelyes férfi öltöző, az új emeleti kabinsor egyharmad része, egy különálló 70 személyes kabin, valamint a teljes konyhaberendezés.

A tűzkár láttán úgy tűnt, hogy a fürdő vállalat nem tud megbirkózni az előtte álló feladatokkal, s hosszabb-rövidebb ideig kénytelen lesz szüneteltetni a partfürdőt. A vállalat pártalapszervezete kezdeményezte a széleskörű összefogást, amelyben részt vett a vállalat szakszervezete és KISZ alapszervezete, s így született meg az intézkedési terv a helyreállításra, hogy ne érje károsodás a partfürdő vendégeit. A fürdő vállalat más vállalatoktól ugyan kapott volna besegítő munkásokat, mégis úgy döntöttek, hogy saját létszámukkal, szakmunkásokkal és segédökkel feszülnek a helyreállításra. Ideiglenes jelleggel a 2500 férőhelyes női öltözőt kettéválasztották, hogy jusson hely a férfi öltözőnek is. Korábban megkezdtek egy mintegy 300 férőhelyes kabinsor építését. E munkának a befejezési határidejét előrehozták. Új férfi öltöző építéséhez kezdtek, amelynek befejezési határideje június 10. lett volna, de már át is adták rendeltetésének.

A tűz nyoma nem látszik a partfürdőn. A leégett épület maradványát elhordták, s a környéket fűvesítették, virággal ültették be. Lényegében 70 kisebb kabin nem tudott még pótolni a vállalat. Kárt szenvedett bérlőknek másutt biztosít helyet, illetve az elpusztult kabin-

sort jövőre ugyanott építik fel. A kár ellenére soros munkáival sem maradt el a fürdőállalat. Mindössze 15 napos késéssel készíti el a Szegedi Nyomda Vállalat és a Közlekedési Vállalat strandházait. Nagyobb felújítást végeztek az Allami Biztosító strandházán és pénzváltási célra úgynevezett lengyel házat állítanak fel az IBUSZ-nak a rózskei határátkelő helyen.

A földművelésügyi jó időben hét pavilonját működteti a tüzeset óta. A meleg ételt kivéve minden étel-ital kapható. Egy pavilonban konyhát alakítanak ki, s egymás után csomagolják ki a vadonatúj hűtőgépeket, konyhai felszereléseket, hogy mielőbb meleg ételt is tudjanak biztosítani a partfürdő vendégeinek.

Lesz szifonalkatrész

Pár hét óta több panasz futott be szerkesztőségünkbe arról, hogy az autósifon készülékekhez nem lehet alkatrészt kapni. Bagó Istvánné, Szeged, Boross József utca 19. szám alatti lakos, olvasónk boltról boltra járt patronlyukasztó tüért — és tömítő gumigyűrűt — mindhiába. Szóvá teszi levelemben, hogy miért nem gyártanak és hoznak forgalomba elegendő mennyiséget az ilyen filléres, de nélkülözhetetlen szükségleti tárgyakkal.

Szinyei Mihály, a Fűszer-és Vegyipari Nagykereskedelmi Vállalat áruforgalmi előadója arról tájékoztató, hogy a kiszűrő gyártása három hónapig állt, mert a termelő vállalattal nem tudtak megegyezni az árban.

Miután az ármegállapítás megtörtént, hozzákezdtek a tű gyártásához és 1-2 hét múlva már kapható lesz az üzletekben. Tömítőgumi még ennél is hamarabb lesz az üzletekben, mert ennek a

gyártásával nincs probléma. Egy ideig azért nem lehetett kapni, mert az eddig eltelt öt hónap alatt több fogyott, mint amennyit tavaly egész év folyamán vásároltak a fogyasztók.

Láthatja-e gyermekét?

M. L. Szeged, Takaréktr. utcai lakos különél feleségétől és négyéves kislányától, akik elköltöztek tőle. Gyermekét a fennálló rendelkezések szerint havonta két alkalommal 1-1 napra magához szeretné venni az apa. Ebben nem egyezik feleségével, ezért a II. kerületi tanács gyámügyi hatóságához, majd a városi tanács igazgatási osztályához fordult jogai érvényesítéséért. Közben megegyezett a gyerek láthatóságáról feleségével, majd ezt a megegyezést sem tartották be. A városi tanács igazgatási osztálya visszautasította az ügy kivizsgálására a II. kerületi tanácshoz. Viszont olvasónk mostanáig sem kapott jogerős döntést kérdésére, hogy láthatja-e gyermekét.

Galgóczy Dezsőné dr., a II. kerületi tanács gyámügyi előadója érdeklődésünkre azt válaszolta, hogy a vizsgálat befejeződött, az apa részére kedvező határozatot napokon belül megküldik mindkét szülőnek.

Még egyszer Szilágyi utca...

Az AKÖV „megmagyarázta” legutóbbi Gyorsposta rovatunkban a Szilágyi utcai panaszt. Az I. kerületi tanács azonban nem vette olyan félvállról. Elismeri a panaszt — miszerint az utca lakói a hajnali motorzúgás miatt képtelenek pihenni — és szükségesnek tartja az intézkedést, a munkásszállító autóbuszok megálló, illetve indulási pontjának áthelyezését. Már fel is szólította az ÉVM Csongrád megyei Építőipari Vállalatot, hogy — az AKÖV-vel, a városi tanács építési-közlekedési osztályával és az így rendelkező I. kerületi építési-közlekedési csoport, továbbá a rendőrség közlekedési osztálya közreműködésével — más megállóhelyet jelöljenek ki. Erre a Szent István tér nyugati oldalát, a fuvaros álláshoz közeli területet javaslatba is hozta.

Az I. kerületi tanács március 18-án foglalt állást ebben a szellemben. Már júniust frunk... Ennyire nem tisztelik a hivatalosan is megerősített igazságot néhány helyen?

Az építővállalat igazán intézkedhetne már, legalább a második hónapban!

A kedd délutáni, hirtelen jött bolondos szélvirhat — amit aztán aranyat érő, ázta- tó eső követett — kitért a Széchenyi tér híres platánfái közül egyet. Derékon roppantotta és ráborította a sétányra. Feljegyzésre és megnézésre méltó szegedi esemény! Az eső elálta után az arrajárók meg is nézegették. Tüzetesen. Körülállták, úgy nézegették. Egymeternyi csonk maradt a leroppantott gyönyörű fakorona — úgy is mondhatnám — halotti emlékként. Halotti emlék? Igen. Temetőben láttam már pontosan ilyen sírelmeket. A kőből kifaragott művészi alkotás egy derékba tört fatörzset formázott, jelölve az idejekorán jött tragédiának, a kivédhetetlen sorsnak, amely derékba roppantott egy még sokra hivatott életet. Így járt a mi platánunk is. Az arra járó szegediek megálltak a tragédia színhelyén — megfigyeltem, mert én is arra jártam — és önkéntelenül szinte kegyeletesen megtapogatták a törés érdes, szálkás, durva felületét. Az örök emberi kíváncsiság mozdulata volt ez. A fa belsejébe, amíg él a fa, ki láthat bele? Csak amikor kidölvé derékba roppan, akkor láthatod, mi van ott, belül.

Fél századot átdalolva

Kerek hatvan esztendeje, 1908-ban jelentette be megalakulását a Szegedi Általános Munkás Dalegyület. Igaz, ez a társulatalakulás nem zajlott le fényes külsőségek közepette, csindaratával ország-világ előtt, csupán egyszerű vasmunkások, bórósok, földmunkások és építők jegyezték el szabadidejüket az együttes éneklésnek. A szabad időt, melyből jó néhányulnak

több is jutott a kelleténél, a tagok fele rendszerint munkán kívül tengődött. De a kocsmai összejöveteleken, emelkedett hangulatú, sokszor izzó légkörű próbákban, társas énekléseken ők is percre pontosan megjelentek, s míg odaát folyt a sör, körbejárta a fröccs, szerény kis oldalhelyiségekben patogó ütemű munkásdalok kopogtatták a falakat.

Fehér András, a kórusnak, kisebb megszakításokkal 44 éve tagja, 1928 óta titkára — így elevenítette fel hatvan esztendő emlékeit:

— 1926-ban költöztünk át a Hétvezér utcai munkásszállóba, ahol hamarosan vegyeskarrá bővült az addigi férfi kórus. De akkor már bemutatkoztunk Budapesten is. 1925-ben az újpesti Szunyog-szigetre utazott fel az együttes — péterfillérekből, ki-ki saját zsebből, tagdíjakból, gyűjtőakciókból szerzett vasúti jegyekkel. Háromezren gyűlekeztek ott; az országban 120 szervezett kórus működött akkor a Magyarországi Munkásdalegyületek Szövetségének égisze alatt (a többi rendszerpartikórusokat a Magyar Dalosszövetség fogta össze) — azok adtak találkozókat egymásnak. A szövetség ügyvezető elnöke, Schein Béla mondott lelkesítő beszédet — amíg a rendőr le nem állította. Csak énekelni lehetett. Rá is zendítettünk a munkás-miatyánkra, csak úgy zengett a környék a „Fel szocialisták”-tól, a „Zúgjon a dalunk”-tól.

— A nyilas uralom becsukta a Hétvezér utcai munkásszálló ajtaját. Utcára kerültünk, szétszéledtünk. Egyiket katonának vitték, másikat internálták, mert hogy a tagok zöme párt-

vagy szakszervezeti tag volt, sokan vezető funkcionáriusok, s emlékeztek még demonstratív fellépéseinkre a választások körüli gyűléseken. Sőt egy ízben a szabad-térre is bejutottunk. Hont Ferenc rendezte a harmincas évek elején azt a Tragédiát, melyre bennünket kért fel a Marseilles-re. A próbákban persze mindig volt rendőr, s Hont Ferenc megbeszélte-adott jelére befejeztük az éneklést. A premieren azonban elmaradt a jel, ni teli torokból harsogtuk végig a forradalmi himnuszot, a süket is hallhatta, megnyírt szívből. Jövőre már nem Hont Ferenc rendezte Az ember tragédiáját...

— 1945-ben azonnal újjáalakult az együttes. Már korábban sem kapkodtak értünk nevesebb szakemberek — ki merete volna kompromittálni magát a vörösök, „szocik” kórusával —, de dr. Endrődy Ferenc vállalta, s a háború után visszatért hozzánk. Azóta több karnagyunk volt, s talán legtöbbit az 1959-ben idekerült dr. Mihály György tett azért, hogy a kórus az elmúlt években „aranykoszorút” és Kiváló Együttes címet kapott. Négyezer szereplőnk rádióban, egyszer a televízióban, s egész sereg vidéki turné, helyi fellépés után érkezünk el a hatvanéves jubileumhoz.

Nikolényi István

A Szakszervezetek Szegedi Általános Munkás-kórusa június 9-én, vasárnap délután 10 órakor rendez meg jubileumi koncertjét a Tiszai Szálló nagytermében. Vezényel dr. Mihály György. Vendégként közreműködik a kecskeméti közalkalmazottak Bartók Béla Kórusa és az EDOZ Központi Férfikara.

Tollak — nagyban

Az igények kielégítése — Korszerűség, olcsóbb ár

Gépiesen nyúlunk utána, s egy nyomás után máris kék, piros, zöld és még jónéhány más színnel írhatunk — a golyóstollal. Úgyszólván észrevétlenül lett korunk tömegcikkévé, és nélkülözhetetlenné.

Hazánkban két gyár — Szentendrén és Budapesten — foglalkozik nagytömegű előállításával. Közülük a szentendrei KGST-szinten kötött szerződések alapján szállít nagyobb mennyiséget — töltőtollból is — a szocialista országokba, de jelentős tételeket exportál Nyugat-Európába is. Szegeden és megyénkben a Fémfeldolgozó és Finommechanikai Vállalat töltőtoll-részeleg foglalkozik töltő- és golyóstoll-készítéssel, javítással, illetve a hozzájuk szükséges alkatrészek előállításával. Igényes és lelkiismeretes munkájával elismerést és hírnevet szerzett a szakmában, s mind nagyobb forgalmat bonyolít le.

E részleg jelenlegi legnagyobb problémája, hogyan legyen versenyképes a gyárakkal a helyi igények kielégítésében. A golyóstoll- és töltőtoll ugyanis szabadárú cikk és csak természetes, hogy a vevő az olcsóbb áron elérhető cikkért vásárolja. Hozzá kell ehhez tenni, hogy idén január óta a golyóstoll és a töltőtoll lényegesen olcsóbb lett. Kevesebb az ára — a Parker-rendszerűek kivételével — a golyóstollbetétné is. Amíg például korábban egy golyóstollbetét 5 forint volt, január elsejétől kb. két hónapig át 2,50 forintba csökkent, azután 3,60 lett, és most, pillanatnyilag 2,90 forint. Tekintettel arra,

hogy a részleg havonta több tízezer betétet készít, illetve ad el, az árhullámzás nagyon is közvetlenül érinti, hiszen tekintélyes részével dolgozik a megemelt forinttervet kell teljesítenie — szinte filléres cikkekből.

A célhoz vezető út nyilvánvalóan a nagyobb forgalom biztosítása még több, jómínőségű golyóstoll és betét készítése, eladása, a javítás olcsóbbá tétele. Ehhez a lehetőséghez jutott közelebb a részleg, amikor bővítette kapacitását. A Kigyó utcai üzlet mellett a Kossuth Lajos sugárút 49-51. szám alatti új helyiségében korszerű gépek beállításával törekszik kielégíteni a megnövekedett keresletet.

Nem mellékes szempont az sem, hogy a golyóstoll dívatcikk is, formája, anyagának színe és töltőtoll-kiegészítő jellege miatt. Ilyen igényeket is ki kell elégítenie, ha versenyképességét meg akarja őrizni, mert szinte minden héten van valami új a „tollfronton”, fazonban, formában.

A „toll-világdivatlapok” — diktálta versennyel a Szegedi Fémfeldolgozó és Finommechanikai Vállalat töltőtoll-részeleg is lépést tart. Forgalma az év első három hónapjában a tavalyi esztendő hasonló időszakához viszonyítva egyharmaddal nőtt. Ugyanakkor szolgáltatásaik ára is csaknem ilyen mértékben olcsóbbodott. S ha a jelenlegihez hasonló igényességű munkával elégtí ki fogyasztóit, nem lesz nehéz biztosítani forgalma további emelkedését sem.

Perényi István

Egy platánfa halálára

Akik velem együtt megtapogatták, megvizsgálták, tanúsíthatják, hogy a mi kedves öreg platánunk belseje, az egészségesnek látszó kéreg alatt bizony korhadott volt. Az amúgy igen kemény platántörzs szétmorzsolódott az újrainyomása alatt. Elkorhad. Nem csoda, ha egy meglepetésként rárohanó szelnyomás kettétörte. Én, minthogy erdőben nevelkedtem fel és értek valamit a fákhoz, azon nyomban megtudtam állapítani, mi okozta ezt a látszólag váratlan tragédiát. Valamikor, sok-sok évvel ezelőtt a fa felfelé törekvő sudár törzsét le kellett fűrészelni. Betegség támadta meg? Letört a fa, akkor még fiatal sudara? Nem tudom.

A lényeg az, hogy a fa mostani koronája nem a fősudarból, hanem két oldalágából bontakozott ki. Azám, csak hogy amikor azok a régi régi fűrészelő emberek nekiálltak, nem jól irányították a fűrész. Nem ferdén tartották, hanem vízszintesen, minek következtében a

fa szörnyű, nagy sebe védtelenül, tehetetlenül, (ugyan, mit tehet egy fa, ha elfűrészelik?) teljes felületével kénytelen volt elviselni a napsütés forróságát, majd az esővíz beszívargását, azután a téli fagyot. Jöttek a tavaszok, jöttek velük a duzzasztó esők, a nyári repesztő hőségek, utánuk megint a téli fagyok, s ez így ment évről évre. A nyitott sebből, (még ha cementtel, betonnal betapasztották, gyógyították volna!) a víz leszivárgott a törzsbe, a víz télen megfagyott, megrepszette a fa rostjait, sejtjeit. A nyári hőség a fát kiszáradtatta, a táguló repedésekbe betelepültek a bomlasztó gombák, velük maga a rothadás.

Az a csoda, hogy a platán eddig kibírta kiborulás nélkül. Most aztán végképp kiborult. Bizony, bizony, ebből

az a tanulság, hogy fűrészelni tudni kell. És kell hozzá és tapintat, meg előrelátás. Lehet fűrészelni oktanul és kártékonyan is, de lehet... majd azt mondtam érzéssel, humanusan is. De mi köze a platánfa ügyetlen elfűrészelésének a humánumhoz, ami értelemszerűen csak az emberi világra alkalmazható fogalom? Szóbotlás volt, semmi más, a humánus emlegetése. Csupán azt akartam mondani, hogy valamit elfűrészeltél — nem kis dolog. Erteni kell hozzá. A Széchenyi téri öreg platán kontárkéz okozta sebet és pusztulását látva, viszont az is eszembe jutott, hogy kora tavaszon az újszegedi sétányon végigballagva boszszankodva láttam, hogy ott is, ma is a platánfák oldalt kinyúló ágait pontosan ilyen embertelenül fűrészelték le. Az esővíz, meg a nap meleg, meg a téli fagy ezeket a fákat is tönkre teszi majd? Bizonyára. A természet törvényei könyörtelenek és mindenkor egyformán érvényesek. A tanulság tehát: fűrészelni tudni kell. Meg kell tanulni a szabályait. Gondolni kell a fák jövőjére.

MOCSÁR GÁBOR